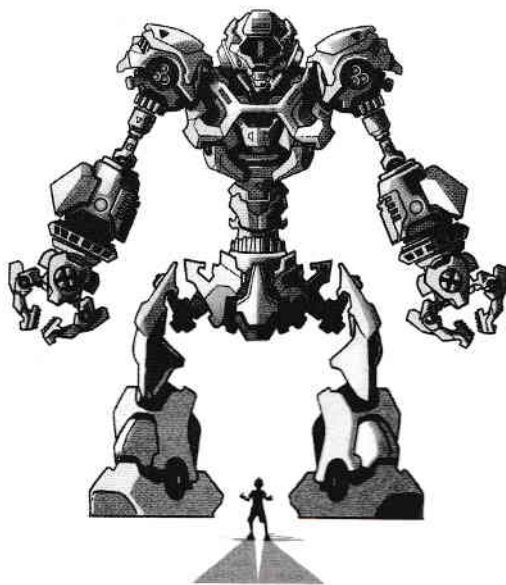

LBRIS

We know
books
Dustin Brady

PRINȘI ÎNTR-UN JOC VIDEO

Revolta roboților

Ilustrații de Jesse Brady

Traducere din limba engleză
de Adriana Conway

Editura Paralela 45

Prefață	7
1. Haos	11
2. Fata-robot	19
3. Costumele	27
4. Nivelul 1	35
5. Lumea superboților	43
6. Nebunia cu vagonetul	47
7. Unde de șoc	53
8. Dreapta strâns	61
9. Groapa disperării	67
10. Lovitura numărul trei	69
11. Gâl, gâl, gâl	77
12. Păianjeni și piranha	85
13. Modul imposibil	91
14. Ouă jumări	101
15. BillyBotBoy	107
16. Lavers Hill	117
17. Kiddie Park	123
18. Goliatronul	131
19. Racheta	141
20. 3, 2, 1...	147
21. Ziva lui Mark II	153
Despre autor	161
Explorează mai departe!	163

Gândacul care mă pipăia cu antenele a dispărut subit. Toți ceilalți au ridicat privirea. Până să poată face ceva – ZAP! ZAP! ZAP! – au dispărut și ei. În fața mea era Eric. Ținea în mână ceva care aducea cu scepstrul lui Loki din *Răzbunătorii*, doar că era supersofisticat, așa că Loki o fi fost robot?

— Ia uite ce-am găsit! a țipat Eric. Am de gând să-l iau acasă!

— Unde-i Mark? am întrebat.

— Poftim?

Mi-am lipit gura de urechea lui Eric.

— UNDE-I MARK?

Țiuitul devenise atât de puternic, încât nu te mai puteai auzi dacă nu urlai în urechea celuiilalt.

Eric a dat din umeri. Apoi ochii i s-au făcut mari de tot și a arătat cu degetul către ceva din spatele meu.

M-am întors și l-am văzut pe Mark sub un morman de bile blănoase din *Go Wild*. Cum se scutura de una, altele două veneau în loc. Eric le-a ochit cu scepstrul și a început să tragă. După ce a scăpat de vreo patru sau cinci, Mark a reușit să se elibereze și a luat-o la fugă. Eu și Eric am fugit după el.

— Venim! am strigat.

Mark s-a întors și a strigat ceva, dar n-am înțeles nimic din cauza zgomotului. Apoi și-a lăsat capul în jos și a luat-o la goană printre computerele

uriașe. După douăzeci de secunde, Eric rămăsese în urmă, dar eu și blănoșeniile ne apropiaserăm de Mark. Deodată, Mark a aruncat o biluță metalică peste umăr. Am încetinit. Ce era –

BUM!

Toate bilele blănoase au dispărut într-o explozie de lumină, iar eu am căzut pe spate atât de tare, că mi s-a tăiat răsuflarea. Pentru o secundă, s-a făcut liniște. Apoi țiuitul a reînceput. Mark a venit în fugă și a început să vorbească, dar nu am auzit ce spunea până nu mi-a urlat în ureche:

— SUPERGRENADĂ! ÎMI PARE RĂU!

I-am făcut semn că sunt în regulă și am făcut ochii mari. În spatele lui Mark erau vreo zece copii care fuseseră prinși și ei în jocuri video. Adunați într-un semicerc, urmăreau o luptă între Eric și un robot gigantic. Eric tot încerca să anihileze robotul cu sceptrul, dar robotul doar se clătina puțin. După a treia încercare nereușită, robotul a înșfăcat sceptrul din mâna lui Eric și l-a luat pe sus.

— NU!

Am dat fuga să-mi ajut prietenul. Până să pot lua sceptrul, robotul m-a înhățat și pe mine. Ne-a ridicat pe amândoi în aer, ne-a examinat câteva clipe și apoi și-a dat casca pe spate, lăsând la iveală capul unei fete cu părul blond, prins într-o coadă de cal.

— POTOLIȚI-VĂ! a țipat, cu un accent oarecum britanic.

Eu și Eric ne-am holbat la ea cu gura căscată. Fata a văzut că eram speriați, așa că a încercat o altă abordare.

— Eu sunt Sara, a zis.
— Eric.
— Stan.
— Acum, vă rog, nu mai încercați să mă ucideți.

Am dat din cap și fata ne-a lăsat jos. De cum am atins podeaua, Mark ne-a făcut semn să ne ducem să ajutăm un grup de copii încolțiți de o haită de starmanderi. Eric și-a luat sceptrul și a plecat în fugă într-acolo.

— Hei! am zis, când am văzut că Sara se pregătea să-și pună casca la loc. Poți să îi ții la distanță până ajungem la ieșire?

Sara a zâmbit larg, încântată de noua sarcină.

— Nicio grijă!

ZBANG!

Până ca Sara să-și pună casca, în spatele ei a apărut un monstru de nisip mare cât o casă, s-a învârtit și i-a pocnit robotul cu toată forța, trimițând-o în zbor în partea cealaltă a încăperii. VĂJJJ!

Monstrul de nisip s-a bătut cu pumnii în piept în stil King Kong și s-a îndreptat către bătaia starmanderilor. Am căutat febril din ochi ceva cu care să-l opresc. Ura! Lângă un calculator din apropiere era un alt blaster. M-am rostogolit, mi l-am fixat în brațul stâng și am început să încarc.

— Haide, haide, haide! am spus.

Am simțit *DUM-DUM-DUM*-ul monstrului de nisip în mișcare. Am scos puțin capul din spatele calculatorului și l-am văzut înhățând un puști mititel. M-am uitat la blaster – scliffea alb, semn că ajunsese la full blast. Fără șovăială, m-am rostogolit din spatele calculatorului și am tras, făcând o gaură drept în pieptul monstrului de nisip.

Monstrul s-a uitat la gaură, apoi la copilul pe care-l ținea în mână și, în fine, la mine. A mârâit, bâțându-se. Gaura a început să se închidă. Monstrul a tot ținut-o cu mârâitul și bâțâitul până când s-a vindecat complet. Apoi a aruncat puștiul cât colo și s-a repezit la mine.

Fata-robot

ZBANG!

Când monstrul de nisip era gata să mă înhațe, robotul lui Sara l-a trimis la plimbare cu pumnul lui gigantic.

Sara și-a deschis casca.

— Fugi!

Am dat să fug, dar monstrul de nisip s-a întors, mai furios ca niciodată. S-a învârtit și s-a aruncat asupra robotului cu o forță care ar fi putut dărâma o clădire. Sara a evitat cumva lovitura și a contraatacat cu un pumn în stomacul monstrului. Monstrul și-a pierdut echilibrul pentru o clipă, dar pumnul lui Sara era îngropat acum în nisip. Când a încercat să și-l tragă afară, monstrul s-a prăvălit peste ea. I-am lăsat pe cei doi să-și continue trânta și am dat fuga la domnul Gregory, care asuda și scria la laptop.

— Domnule Gregory, cum s-o ajutăm?